

РЕШЕНИЕ

№ 1046

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-17 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силияна Григорова

при участието на секретаря Мария Т. Методиева
като разгледа докладваното от Силияна Григорова Гражданско дело № 20211100110393 по описа за 2021 година

Производството е образувано по внесено в съда мотивирано искане на К.О.Н.П.И. за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество от Т. В. Ф. и С. С. Ф..

Ищецът сочи, че с решение № 1188/12.05.2021 г. на КОНПИ е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество въз основа на постъпило от СГП уведомление за привличане на Т. В. Ф. като обвиняем за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК. С протокол от 19.02.2020 г. била образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на Т. Ф.. Периодът на проверката бил от 19.02.2010 г. до 19.02.2020 г.

Съпругата на проверяваното лице – С. С. Ф. участвала в управлението и собствеността на „В.-Е.-Т.П.“ ЕООД, регистрирано през 2014 г. с капитал от 100 лева.

Сочат се в молбата придобити от ответниците по време на брака им три МПС: от Т. Ф. - л.а. „Мерцедес Е270“ на 30.12.2014 г. за сумата от 500 лева и л.а. „Пежо 607“ на 19.04.2017 г. за сумата от 1 800 лева, с пазарна стойност към датата на подаване на искането в съда – 1 500 лева; от С. Ф. – л.а. „Фолксваген Поло“ на 04.03.2015 г. за сумата от 500 лева и пазарна стойност

към датата на придобиване – 400 лева.

Според Комисията, за придобиване на л.а. „Пежо 607“ и на л.а. „Фолксваген Поло“ не били установени законни източници на средства за придобиването им, поради което се иска отнемането им от ответниците.

Въз основа на данъчно-осигурителната и банкова информация за ответниците и при отчитане на средствата, необходими за издръжка на семейството, за задгранични пътувания и платени публично-правни задължения ищецът е установил наличие на основание от проверяваното лице и неговата съпруга да бъдат отнети движими вещи и суми. След налагане на обезпечителни мерки Комисията е дала възможност на ответниците да подадат декларации по чл. 136 от ЗОНПИ, като направените от тях възражения е счела за частично основателни и е коригирала анализа. Въпреки това установила значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице и неговата съпруга, поради което заявява искането си за отнемане от ответниците на двата автомобила – л.а. „Пежо 607“ и „Фолксваген Поло“; от Т. Ф. – 13 234.98 лева (1 500 лева и 6 000 евро), иззети при претърсване и изземване по ДП № 101/2019 г. по описа на Следствен отдел при СП; от С. Ф. – сума в размер на 3 430 лева, представляваща вноски по сметка BG06CECB****D83**** в „Централна кооперативна банка“ АД, открита на 03.10.2012 г. и закрыта на 14.10.2015 г.; сума в размер на 260 лева, представляваща вноски по сметка BG34BPBI**** в „Юробанк България“ АД, открита на 16.03.2004 г. и закрыта на 21.05.2015 г.; сума в размер на 10 019.34 лева, представляваща вноски по сметка BG03FINV**** в „Първа инвестиционна банка“ АД, открита на 16.03.2004 г.; сума в размер на 3 963.88 лева, представляваща вноски по сметка BG30UBBS**** в „Обединена българска банка“, открита на 16.03.2004 г. и сума в размер на 20 790.76 евро, представляваща вноски по сметка BG50UBBS**** в „Обединена българска банка“, открита на 23.08.2016 г.

В срока по чл. 131 от ГПК ответниците са подали отговор, в който оспорват искането за отнемане на процесното имущество. Заявяват, че в началото на проверявания период С. Ф. разполагала със спестявания от полагане на труд в Германия в периода 1991 – 1994 г. в размер на 22 000 евро. Т. Ф. разполагал с 30 000 евро от продажба на наследствен имот. На 04.01.2020 г. на С. Ф. бил изплатен дивидент от „В.-Е.-Т.П.“ ЕООД в размер на 5 700 лева, за получаването на който подала данъчна декларация по чл. 73 от ЗДДФЛ. Ответниците получили печалби от залози от Еврофутбол: 26 605.24 лева през 2016 г., 1 745.40 лева през 2017 г. (след приспадане на стойността на залога от 100 лева) и 13 520 лева през 2018 г.

След подадените от Ф.и възражения Комисията направила преизчисления, които били погрешни.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните

по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са искиове с правно основание чл. 153 вр. чл. 142 вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ.

Проверката е започнала на 19.02.2020 г., поради което приложимият материален закон е действащият закон за отнемане на незаконно придобито имущество (ДВ, бр. 7/19.01.2018 г., загл. изм. ДВ, бр. 84/2023 г.).

Основателността на искането на КОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество изисква наличие на следните кумулативното дадени предпоставки: проверяваното лице да е привлечено като обвиняем за престъпление измежду изброените в чл. 108, ал. 1 от ЗПКОНПИ; през проверявания период да е налице значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице по смисъла § 1, т. 3 от ДР на ЗПКОНПИ – несъответствие между имуществото и нетния доход, надвишаващо 150 000 лева за целия проверяван период; да е формирано основателно предположение, че придобитото от проверяваното лице имущество е от незаконен източник; имуществото да е придобито в период от 10 години назад от започване на проверката (чл. 112, ал. 3 от ЗПКОНПИ) и то да не е придобито със законен източник на средства.

На 14.02.2020 г. в КОНПИ, ТД София е постъпило уведомление от СП, че на 07.02.2020 г. Т. В. Ф. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 321, ал. 3 вр. ал. 2 от НК, извършено в периода 01.01.2019 г. – 06.02.2020 г.

С протокол рег. № ТД10СФ/УВ-3165 от 19.02.2020 г. е образувана проверка за установяване наличието на значително несъответствие в имуществото на Т. В. Ф., а с решение № 2305/18.08.2021 г. – за подаване на искане в СГС за отнемане на незаконно придобито имущество от проверяваното лице и неговата съпруга С. С. Ф..

Проверката обхваща периода от 19.02.2010 г. до 19.02.2020 г.

Проверяваното лице – ответникът Т. В. Ф. е привлечен като обвиняем за престъпление, попадащо в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 23 от ЗОНПИ.

Ответникът С. С. Ф. е съпруга на Т. В. Ф. от 19.11.1997 г.

Относно втората от предпоставките за уважаване на предявените от КПКОНПИ съдът съобразява постановеното ТР № 4/18.05.2023 г. по тълк.д.

№ 4/2021 г. на ОСГК на ВКС, според което не представляват „имущество“ по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на ЗОНПИ и не участват при определяне размера на несъответствието, съобразно нормата на § 1, т. 3 от ДР на ЗОНПИ, получените от проверяваното лице парични средства с неустановен законен източник, както и сумите от придобитото и впоследствие отчуждено друго имущество, за което не е установен законен източник на средства за придобиването му, в случай че те не са налични в патримониума на лицето в края на проверявания период. Анализът на пар. 1, т. 4 ДР на ЗОНПИ също показва, че имуществото по смисъла на разпоредбата обхваща само правата, не и задължения. Затова и релевантното имущество е само такова, което е влязло в патримониума на проверяваното лице (в случая – и на неговата съпруга) през изследвания период и е налично в края на този период.

В приложение на така даденото разрешение следва да се установи на каква стойност възлиза придобитото през проверявания период имущество.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че към 19.02.2020 г. ответниците притежават три превозни средства. Съгласно заключението на приетата по делото авто-техническа експертиза, пазарната стойност на л.а. „Мерцедес“ е 6 500 лева, на л.а. „Пежо“ – 3 100 лева, а на л.а. „Фолксваген“ – 4 000 лева, 3 200 лева към датата на завеждането на исковата молба.

В стойността на имуществото следва да се включи сумата от 100 лева, представляваща стойността на притежаваните от С. Ф. дяловете от капитала на „В.-Е.-Т.П.“ ЕООД.

Част от имуществото са и наличните суми по банкови сметки на ответниците в размер на 21 082.60 лева.

При претърсване и изземване в недвижим имот с разрешение на съдия при СпНС на 06.02.2020 г. от Т. Ф. са иззети 6 000 евро и 1 500 лева, поради което съдът включва сумата от 13 234.98 лева в притежаваното от ответниците имущество.

Така формирана, стойността на придобитото имущество възлиза на сумата от 48 017.58 лева. Тя следва да се коригира с безспорно установената наличност по банкови сметки на ответниците в размер на 1 447.34 лева, или имуществото е на стойност 46 570.24 лева.

Съдът намира за неоснователно искането на ответниците за прибавяне към наличното в началото на проверявания период имущество сумите в размер на 22 000 евро, получени от С. Ф. от положен труд в Германия. Периодът на пребиваване и работа е твърде отдалечен по време от началото на проверявания период – 19.02.2010 г. Не са налице убедителни доказателства, че тези суми са били налични в патримониума на Ф. към горепосочената дата. Това се отнася и за сумата от 30 000 евро, която Т. Ф. твърди да е получил през 2007 г. от продажбата на наследствен имот.

Внесените по банкови сметки суми не са част от имуществото на ответниците. Те принадлежат на титуляря на банковата сметка и представляват негови вземания. Произходът им (за да се отнесе към приходите) е въпрос, който подлежи на изследване при преценка законността на източника на тези приходи. А обстоятелството, че са изтеглени, без срещу тях да е придобит имуществен актив, сочи на наличност, т.е. доход, с който лицата разполагат. Споделянето на довода на ищеца, че те представляват разход, не позволява да бъдат причислени към някой от видовете, посочени в закона – за издръжка или извънредни такива. Допълнителен аргумент в тази насока е и обстоятелството, че чл. 127 от ЗОНПИ сочи паричните средства по банкови сметки като възможен обект на обезпечителна мярка – заповед. Целта на обезпечението е имущество, принадлежащо на проверяваното лице, да се запази в неговия патримониум до разрешаване на спора с влязъл в сила съдебен акт.

Стойността на имуществото - 46 570.24 лева, следва да се съпостави с нетния доход, който по смисъла на § 1, т. 8 от ДР на ЗОНПИ обхваща доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни и извънредни разходи от проверяваното лице и членовете на семейството му.

Доходи, приходи и източници на финансиране са възнаграждение, получено от лице по трудово и по служебно правоотношение, доходи от извършени услуги с личен труд, доходи от упражняване на свободни професии, чистият доход от предприемаческа дейност, дивиденди и лихви, други доходи от движима и недвижима собственост, за придобиването на които е установен законен източник, доходи от селскостопанска дейност и търговия на дребно, други доходи от лотарийни и спортни залагания, лихви,

лицензионни и комисионни възнаграждения, приходи от продажба на имущество, за придобиването на които е установен законен източник, от застраховка, от съдебни дела, отпуснати банкови кредити и заеми от физически лица (§ 1, т. 2 от ДР на ЗПКОНПИ).

Приходите на Т. и С. Ф.и представляват сбора от установените техни доходи от трудови и приравнени на тях правоотношения след приспадане на заплатени данъци и осигурителни вноски – 116 642.09 лева за Т. Ф. и 27 802.34 лева за С. Ф.. Според справка от НАП (л. 204 от том IV по делото), за 2020 г. С. Ф. е получила и дивидент от „В.-Е.-Т.П.“ ЕООД в размер на 6 000 лева, след приспадане на данъка – 5 700 лева. Затова окончателната стойност на доходите от този вид източник за ответниците е 150 144.43 лева.

Неправилно КОНПИ е пропуснала да включи в доходите печалбата от спортни залагания на Т. Ф. през 2016 г. и 2018 г. На лист 13 от том II е приложена справка от НАП за изплатени суми от фирми на Т. Ф.. От същата безспорно се установява получен доход от Еврофутбол за 2016 г. в размер на 26 605.24 лева и 6 580 лева за 2018 г. Тези приходи се установяват и от представени в производството допълнителни справки от НАП (лист 199 и 200 от том IV). С. Ф. също е подала декларация за парична печалба от 6 940 лева (лист 206 от том II и справка от НАП на лист 201от том IV). Сумите са получени от ответниците, видно от приложените към отговора на исковата молба платежни нареждания. През 2010 г. Ф. е получила и доход от възмездно предоставяне за ползване на права или имущество в размер на 9 600 лева, което е декларирала пред НАП и за което по искане на ищеца тази информация му е изпратена като приложение към писмо от 10.03.2020 г. По така изложените съображения съдът възприема заключението на вещото лице по вариант 2, таблица 4, от който се установяват доходи в размер на 49 735.32 лева, след приспадане на заплатените данъци. Към нея следва да се прибави и доход от парична печалба в размер на 1 845.40 лева, срещу залог на стойност 100 лева, или 1 745.40 лева (лист 86 от том IV). Пропускът на Ф. да подаде декларация не е пречка доходът да бъде зачетен, след като формата за плащане удостоверява този доход.

Безспорни са и заплатени на С. Ф. застрахователни обезщетения на стойност 1 259.20 лева и получени плащания от социално подпомагане на стойност 4 636.54 лева.

Към приходите следва да се отнесат и лихви върху суми по банкови сметки, възстановени суми и получени плащания от отстъпки по карти, общо 1 118.51 лева, както и получените от трети лица суми от 1 350.24 лева за проверявания период.

Следователно, съвкупният размер на доходите за 19.02.2010 г. – 19.02.2020 г. е 209 989.64 лева, представляващ сбора от сумите от $150\,144.43 + 51\,480.72 + 1259.20 + 4\,636.54 + 1\,118.51 + 1\,350.24$.

Към разходната част на анализа се отнасят посочените в § 1, т. 9 от ДР на ЗОНПИ обичайни разходи - за издръжка на Ф.и – 124 625.76 лева, както и разходи за пътувания – 1 977.39 лева.

Налице са доказателства за заплатени данъци, такси и глоби в размер на 2 491 лева. Те се потвърждават от справките на Столична община и община Несебър. Почти двойният размер на сочените от ищеца данъци вероятно са резултат от повторно калкулиране на данъци (предвид дублирана справка от Столична община).

В разходната част неправилно е пропуснато включването на разходите за придобиване на трите леки автомобили. За л.а. „Мерцедес“ и л.а. „Фолксваген“ са необходими съответно 6 500 лева и 4 000 лева. Безспорно е обаче, че л.а. „Пежо“ е придобит на търг за сумата от 1 800 лева (лист 111 – 113 от том I).

Така формирана, стойността на разходите е 141 394.15 лева ($124\,625.76 + 1977.39 + 2491 + 6500 + 4000 + 1800$). По този начин се получава излишък от 68 595.49 лева и, съпоставен със стойността на имуществото – 46 570.24 лева, значително несъответствие по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗОНПИ не се установява.

При условие, че се прибави към разходната част и сумата от извънредни плащания към НАП и към бюджета в размер на 119 325.34 лева, за които не е установено основание – дали са задължения на трети лица или на някой от двамата ответника, се получава недостиг от 50 729.85 лева: $209\,989.64 - (141\,394.15 + 119\,325.34)$. В този случай значителното несъответствие възлиза на разликата между стойността на имуществото и нетния доход: $46\,570.24 - (-50\,729.85)$, или на сумата от 97 300.09 лева. Несъответствието отново не превишава 150 000 лева, за да се изследва имали ли са ответниците законни източници на доходи за придобиване на соченото от ищеца имущество.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че не могат да бъдат отнети от ответниците неналични по техни сметки суми, нито такива, които са преведени от трети лица, но не е доказано да са налични към момента на завеждането на исковата молба. След като не са налични, а са преминали през имуществото на ответниците, няма законово основание за отнемането им.

Искането на КПКОНПИ за отнемане на незаконно придобито от ответниците имущество е неоснователно и подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода на спора, ищецът дължи да заплати на ответниците Т. В. Ф. и С. С. Ф. сторените от тях разноски по делото.

За съдебно-счетоводната експертиза е заплатен депозит на обща стойност 1 800 лева.

На процесуалния представител на Ф.и – адв. С. е заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 4 000 лева. Възражението на представителя на ищеца за неговата прекомерност не се споделят от настоящия съдебен състав. При произнасяне по искане за разноски и възражение за прекомерност по чл. 78 ал. 5 от ГПК вр. Наредба № 1/2004 г., съдът следва да приложи Наредбата съобразно изменението ѝ (ДВ, бр. 88/04.11.2022 г.), тъй като се касае за материално-правна норма, която става действащо право и намира приложение с влизането ѝ в сила занапред. Към датата на приключване на съдебното дирене и даване ход на делото по същество, когато страните правят искане за разноски, съответно - възражение за прекомерност, при определяне на разноските, съдът прилага нормативна уредба, действаща към този момент. В този смисъл са определения № 782/12.12.2014 г. по ч.т.д. № 3544/2014 г. на ВКС, II т.о. и определение № 257/20.05.2015 г. по ч.т.д. № 613/2015 г. на ВКС, II т.о. Затова на ответниците следва да се присъди пълният размер на сторените и претендирани от тях разноски в размер на 5 800 лева

На основание чл. 157, ал. 2 от ЗОНПИ, ищецът дължи по сметка на СГС сумата от 2 938.86 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от К.О.Н.П.И., с адрес гр. София, пл. **** срещу Т. В. Ф., ЕГН ***** и С. С. Ф., ЕГН ***** искове с правно

основание чл. 153, ал. 1 от ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 73 471.39 лева, както следва:

- на основание чл. 142, ал. 2, т. 1 вр. чл. 141 от ЗОНПИ от Т. В. Ф.:

1. сума в размер на 13 234.98 лева, представляваща иззети средства по ДП № 101/2019 г. по описа на СлО при СпП, пр.пр. № 1042/2019 г. по описа на СпП.

На основание чл. 142, ал. 2, т. 2 вр. чл. 141 от ЗОНПИ от Т. В. Ф. и С. С. Ф.:

1. лек автомобил марка „Пежо“, модел „607“ с рег. № СА **** АР, рама № VF39D4HXB****, дата на първа регистрация 27.03.2003 г., придобит на 19.04.2017 г. с договор за покупко-продажба и пазарна стойност към 19.08.2021 г. 1 500 лева;

2. лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Поло“ с рег. № СВ **** АА, рама № WVWZZZ9NZ3D****, дата на първа регистрация 30.09.2002 г., придобит на 04.03.2015 г. с договор за покупко-продажба пазарна стойност към 19.08.2021 г. 400 лева.

На основание чл. 142, ал. 2, т. 4 вр. чл. 141 от ЗПКОНПИ от С. С. Ф.:

1. сума в размер на 3 430 лева, представляваща вноски по сметка BG06CECB****D83**** в „Централна кооперативна банка“ АД, открита на 03.10.2012 г. и закрыта на 14.10.2015 г.;

2. сума в размер на 260 лева, представляваща вноски по сметка BG34BPBI**** в „Юробанк България“ АД, открита на 16.03.2004 г. и закрыта на 21.05.2015 г.;

3. сума в размер на 10 019.34 лева, представляваща вноски по сметка BG03FINV**** в „Първа инвестиционна банка“ АД, открита на 16.03.2004 г.;

4. сума в размер на 3 963.88 лева, представляваща вноски по сметка BG30UBBS**** в „Обединена българска банка“, открита на 16.03.2004 г.;

5. сума в размер на 20 790.76 евро, представляваща вноски по сметка BG50UBBS**** в „Обединена българска банка“, открита на 23.08.2016 г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, К.О.Н.П.И., с адрес гр. София, пл. **** да заплати на Т. В. Ф., ЕГН ***** и С. С. Ф., ЕГН ***** , с адрес гр. София, ж.к. **** сумата от 5 800 лева разноски за производството.

ОСЪЖДА К.О.Н.П.И., с адрес гр. София, пл. **** да заплати по сметка на СГС сумата от 2 938.86 лева държавна такса.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____